

Ἡ Κρίση καὶ ἡ κρίση

τοῦ Ἀλεξάνδρου Μ. Σταυροπούλου

Παράσταση τῆς Μελλούσης Κρίσεως (Λεπτομέρεια: Δέηση)
Καθολικόν (Ἱ. Ν. Ἁγίου Χαραλάμπους) τῆς Ἱ. Μ. Ἁγίου Στεφάνου Μετεώρων,
τοῦ ἁγιογράφου-ψηφιδογράφου Βλάσιου Τσοτσώνη (1991).

Τὸ Εὐαγγέλιο τῆς Κρίσεως (Ματθαίου 25, 31-46), ἡ εὐαγγελικὴ, δηλαδή, περικοπὴ ποὺ διαβάζεται τὴν Κυριακὴ τῆς Απόκρεω στὶς Ἐκκλησίες μας, ἀναφέρεται στὴν Μέλλουσα Κρίση καὶ τὰ κριτήρια ποὺ θὰ θέσει ὁ Κύριός μας, γιὰ νὰ κρίνει ἂν κάποιος εἶναι ἄξιος ἢ ὄχι γιὰ νὰ εἰσέλθει στὴ Βασιλεία Του. Στὴν οὐσία εἶναι ἓνα χαρούμενο ἄγγελμα, μία καλὴ ἀγγελία (εὐ-αγγέλιο): φέρνει τὰ καλὰ νέα γιὰ ὅσους φέρθηκαν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο (εὐλογημένοι-δίκαιοι) καὶ τὰ ἄσχημα γιὰ ὅσους ἀστόχησαν στὸ προσκλητήριο τῆς ἀγάπης (κατηραμένοι-οὔτοι) καὶ παραιτήθηκαν ἀπὸ τὴν ἐπανάσταση τῆς ἀγάπης!

Διερωτῶμαι ἐὰν αὐτὰ τὰ κριτήρια μποροῦν νὰ χρησιμεύσουν καὶ ὡς κριτήρια γιὰ τὴν ὑπέρβαση μιᾶς ἄλλης κρίσεως ποὺ περνάει καὶ ἡ χώρα μας σήμερα. Οἱ καταστάσεις στὶς ὁποῖες ἀναφέρεται ἡ περικοπὴ ἔχουν νὰ κάνουν μὲ οἰκονομικὲς ἀλλὰ καὶ ἠθικὲς ἀξίες. Καταστάσεις ὑλικῆς ἀνέχειας ἀλλὰ καὶ πνευματικῆς ἔνδειας, πείνα καὶ δίψα, ἔλλειψη εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης (τροφῆς, ποτῶν, ἐνδυμάτων). Ἀδυναμία ἀνταποκρίσεως στὶς ἀνάγκες αὐτὲς ἀλλὰ καὶ καταστάσεις καὶ πάθη ποὺ σὲ ἐγκλωβίζουν στὸν ἑαυτὸ σου καὶ σὲ φυλακίζουν χωρὶς ἐλπίδα διαφυγῆς καὶ σὲ ἀρρωσταίνουν χωρὶς δυνατότητα ἰάσεως. Καταστάσεις ποὺ σὲ ὑποχρεώνουν νὰ ξενητευτεῖς καὶ νὰ προσφύγεις σὲ ἄλλη χώρα ἢ νὰ εἶσαι ξένος στὸν ἴδιο σου τὸν τόπο, χωρὶς νὰ βρῖσκεται κάποιος νὰ σὲ συμμαζέψει καὶ νὰ σὲ περιθάψει.

Αὐτὰ ὅλα ἀπεικονίζουν μὲν τὴν ὑπάρχουσα κρίση, ὑποδεικνύουν, ὅμως, ταυτόχρονα ὁδοὺς γιὰ τὴν ὑπέρβαση τῆς κρίσεως -ἐφ' ὅσον ἀποδυθοῦμε σὲ ἓναν ἀγῶνα ἀπαλείψεως αὐτῶν τῶν καταστάσεων- ποὺ κατὰ κυριολεξία στοιχειοθετοῦν τὴ σημερινὴ κρίση. Τὸ Εὐαγγέλιο τῆς Κρίσεως, μὲ τὰ κριτήρια ποὺ θέτει γιὰ τοὺς

ὑπὸ κρίσιν κατὰ τὴ Δευτέρα Παρουσία τοῦ Κυρίου, μᾶς βοηθάει νὰ ἀναζητήσουμε καὶ ἐμεῖς **κριτήρια** γιὰ τὴν ἀλλαγὴ καὶ τὴν ὑπέρβαση τῶν δύσκολων συνθηκῶν ὑπὸ τὶς ὁποῖες ζεῖ *σήμερα* ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία.

Ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος περιέγραψε τὶς συνθηκὲς αὐτὲς μὲ σαφήνεια καὶ ἀκρίβεια στὸ *Ἀνακοινωθέν* τῆς γιὰ **Τὸ πρόβλημα τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως**, ποὺ ἀναγνώστηκε ἐπ' Ἐκκλησίαις ἀντὶ ἄλλου κηρύγματος τὴν Κυριακὴ 9 Φεβρουαρίου τοῦ 2014:

http://www.ecclesia.gr/greek/holysynod/anakoinothenta.asp?id=1761&what_sub=announce

Νὰ σημειωθεῖ, ὅτι ἐφέτος, στὴν καθιερωμένη σύσκεψη μεταξὺ τῆς Ἱ. Συνόδου καὶ τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν στὴν Ἱερά Μονὴ Πεντέλης ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Φωτίου, ἀνετέθη στὸν Καθηγητὴ τοῦ Τμήματος Κοινωνικῆς Θεολογίας (Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν) κ. Απόστολο Νικολαΐδη ἡ ἀνάπτυξη τοῦ θέματος: «*Ἡ Κοινωνικὴ εὐθύνη τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τὸν Ἅγιον Φῶτιον*». Ὁ Καθηγητὴς ἀνταποκρίθηκε μὲ ἐπιστημονικὴ πληρότητα καὶ συνείδηση τῶν προβλημάτων. Ἡ μετὰ ταῦτα συζήτηση στὴν Ὀλομέλεια, προεδρεύοντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερωνύμου ἔριξε φῶς στὴν ἀνακύψασα προβληματικὴ μὲ τὴν προβολὴ τῆς στὰ σημερινὰ δεδομένα.

Ὁδηγητικὴ γιὰ ὅλους μας ἄς εἶναι ἡ προτροπὴ τοῦ Κυρίου, ποὺ προτάσσει ἡ Ἱ. Σύνοδος στὸ *Ἀνακοινωθέν* τῆς κηρύσσοντας ἕναν ἀγῶνα ἐναντίον τῆς ἠττοπάθειας: «Ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔχετε ἀλλὰ **θαρσεῖτε**, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον» (Ἰωάννου 16, 33). Ἡ παρουσία Του κοντὰ μας μὲ τὴ γέννησή Του μᾶς κάνει νὰ συνειδητοποιοῦμε μιὰν ἄλλη προτροπὴ, τὸ μήνυμα τοῦ Ἀγγέλου πρὸς τοὺς ποιμένες: «**Μὴ φοβεῖσθε...**» (Λουκᾶ 2, 8-14).

Ρένας Ἀνούση, **Σάλπισμα**, (ἐπιζωγραφισμένη ξυλογραφία), *Artopos*.

Οί σημερινοὶ Ποιμένες μὲ τὴ σειρά τους θὰ κάνουν καὶ αὐτοὶ γνωστὰ αὐτὰ τὰ λόγια καὶ αὐτὰ τὰ γεγονότα ἔτσι ὥστε ὅσοι τὰ ἀκοῦνε νὰ θαυμάζουν γιὰ ὅλα αὐτὰ πὺ συνέβησαν καὶ συμβαίνουν, *νὰ ἀναθαρρήσουν* καὶ νὰ προχωρήσουν.